

31978L0686

L 233/1

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1978 8 24

TARYBOS DIREKTYVA

1978 m. liepos 25 d.

dėl dantų gydytojų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo, įskaitant priemones, padedančias veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas

(78/686/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 49, 57, 66 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi pagal Sutartį, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės įsisteigiant ir teikiant paslaugas; kadangi šiuo pilietybe pagrįsto požiūrio principu visų pirma remiamasi išduodant leidimą verstis dantų gydytojo praktika, taip pat registruojantis profesinėse organizacijose arba organuose ar tampant jų nariu;

kadangi vis dėlto reikėtų priimti tam tikras nuostatas, kurios padėtų dantų gydytojams veiksmingai naudotis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas;

kadangi pagal Sutartį reikalaujama, kad valstybės narės neteiktų jokios pagalbos, galinčios iškreipti įsisteigimo sąlygas;

kadangi Sutarties 57 straipsnio 1 dalyje numatyta leisti direktyvas dėl diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų abipusio pripažinimo; kadangi šios direktyvos tikslas – pripažinti diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią dantų gydytojo kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti veiklą stomatologijos srityje, bei pripažinti diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią specializuotos stomatologijos gydytojo kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus;

kadangi rengiant specializuotos stomatologijos gydytojus turėtų būti abipusiai pripažįstama mokymosi metu įgyta kvalifikacija, kuri, nors ir nebūdama vienintelė sąlyga specializuotos stomatologijos gydytojui pradėti veiklą, vis tiek suteikia jam teisę vadintis specialistu;

kadangi, atsižvelgiant į valstybėse narėse esantį skirtingą stomatologijos srities profesinių kvalifikacijų skaičių ir studijų tokioms kvalifikacijoms įgyti rūšį ar trukmę, turėtų būti nustatytos tam tikros derinimo nuostatos, kurios suteiktų valstybėms narėms teisę pradėti abipusį diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų pripažinimą; kadangi toks derinimas buvo įgyvendintas 1978 m. rugpjūčio 25 d. Tarybos direktyva 78/687/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių dantų gydytojų veiklą, suderinimo ⁽³⁾;

⁽¹⁾ OL C 101, 1970 8 4, p. 19.

⁽²⁾ OL C 36, 1970 3 28, p. 17.

⁽³⁾ OL L 233, 1978 8 24, p. 10.

kadangi, nors pirmiau minimas derinimas nebuvo skirtas visų valstybių narių nuostatomis dėl specializuotos stomatologijos gydytojų mokymo suderinti, nepaisant to, reikia tęsti diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią specializuotos stomatologijos gydytojo kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų, kurie nėra bendri visoms valstybėms narėms, abipusį pripažinimą, tačiau neatmetant tolesnio derinimo šioje srityje galimybes; kadangi todėl buvo manoma, kad diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią specializuotos stomatologijos gydytojo kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimas turi būti apribotas toms valstybėms narėms, kuriose ši profesinė kvalifikacija yra pripažinta;

kadangi direktyva dėl diplomų abipusio pripažinimo nebūtinai reiškia, jog tokiuose diplomuose įrašyta kvalifikacija yra lygiavertė, naudotis mokslo vardais turėtų būti leidžiama tik kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kalba;

kadangi, siekdamas palengvinti nacionalinėms valdžios institucijoms šios direktyvos taikymą, valstybės narės gali numatyti, kad, be oficialių mokslo pažymėjimų, asmuo, kuris tenkina tų institucijų numatytus mokymosi reikalavimus, turėtų kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, nurodantį, kad šiems mokslo pažymėjimams yra taikoma ši direktyva;

kadangi, teikiant paslaugas, reikalavimas registruotis profesinėse organizacijose ar organuose arba tapti jų nariais dėl stacionaraus ir nuolatinio priimančiojoje šalyje vykdomos veiklos pobūdžio neabejotinai taptų kliūtimi asmenims, norintiems teikti paslaugas, kaip tik dėl jų veiklos trumpalaikiškumo; kadangi dėl to šis reikalavimas turėtų būti panaikintas; kadangi vis dėlto tokiu atveju turėtų būti garantuojama profesinės drausmės kontrolė, už kurią ir atsako minėtos profesinės organizacijos arba organai; kadangi tuo tikslu, remiantis Sutarties 62 straipsniu, reikėtų numatyti, kad toks asmuo gali būti paprašytas pateikti priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai duomenis apie teikiamas paslaugas;

kadangi, atsižvelgiant į reikalavimus, susijusius su geru vardu ir gera reputacija, reikėtų aiškiai atskirti reikalavimus, kurie turi būti tenkinami pradedant profesinę veiklą ir kurie turi būti tenkinami verčiantis šia veikla;

kadangi pagal darbo sutartį dirbančių dantų gydytojų veiklai 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl

laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje ⁽¹⁾ nenumato jokių specialių nuostatų dėl gero vardo ar geros reputacijos, profesinės drausmės arba naudojimosi profesine kvalifikacija; kadangi tokios taisyklės yra arba gali būti taikomos, atsižvelgiant į konkrečią valstybę narę, tiek pagal darbo sutartį dirbantiems, tiek savarankiškai dirbantiems asmenims; kadangi visose valstybėse narėse reikalaujama arba bus reikalaujama, kad dantų gydytojai turėtų diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją stomatologijos srityje patvirtinantį dokumentą; kadangi tokia veikla verčiasi tiek pagal darbo sutartį dirbantys, tiek savarankiškai dirbantys asmenys arba asmenys, kurie karjeros metu dirba ir pagal darbo sutartį, ir savarankiškai; kadangi, siekiant kuo labiau skatinti laisvą jų judėjimą Bendrijos teritorijoje, būtina šią direktyvą taikyti ir pagal darbo sutartį dirbantiems dantų gydytojams;

kadangi stomatologai Italijoje nerengiami; kadangi dėl to Italijai būtina skirti papildomą laikotarpį kitų valstybių narių suteiktiems dantų gydytojo diplomams pripažinti;

kadangi, be to, tai reiškia, kad Italijoje išduotų gydytojo diplomų savininkai negali įsigyti pažymėjimo, atitinkančio šios direktyvos 19 straipsnio reikalavimus;

kadangi tokiomis aplinkybėmis būtina atidėti reikalavimą Italijai pripažinti kitų valstybių narių išduotus diplomus, kita vertus, būtina, kad tos valstybės narės pripažintų Italijos išduotus diplomus, kaip nurodyta 19 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS

1 straipsnis

Ši direktyva taikoma dantų gydytojų veiklai, kaip apibrėžta Direktyvos 78/687/EEB 5 straipsnyje, naudojantis šiais profesiniais vardais:

— Vokietijoje:
Zahnarzt,

⁽¹⁾ OL L 257, 1968 10 19, p. 2.

- Belgijoje:
licencié en science dentaire/licentiaat in de tand-heelkunde,
- Danijoje:
tandlæge,
- Prancūzijoje:
chirurgien-dentiste,
- Airijoje:
dentist, dental practitioner arba dental surgeon,
- Italijoje:
diplomas, kurio pavadinimą Italija praneš valstybėms narėms ir Komisijai per 24 straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką,
- Liuksemburge:
médecin-dentiste,
- Nyderlanduose:
tandarts,
- Jungtinėje Karalystėje:
dentist, dental practitioner arba dental surgeon.

II SKYRIUS

DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIĄ KVALIFIKACIJĄ STOMATOLOGIJOS SRITYJE PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI

2 straipsnis

Visos valstybės narės pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją stomatologijos srityje patvirtinančius dokumentus, kuriuos tos valstybės narės piliečiams išduoda kitos valstybės narės pagal Direktyvos 78/687/EEB 1 straipsnį ir kurie yra išvardyti šios direktyvos 3 straipsnyje, savo teritorijoje turintiems šias kvalifikacijas suteikdamos tokią pačią teisę pradėti ir vykdyti dantų gydytojo veiklą, kokia yra suteikiama turintiems jų pačių suteiktas kvalifikacijas.

3 straipsnis

Straipsnyje minimi diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai yra šie:

a) Vokietijoje

- 1) „Zeugnis über die zahnärztliche Staatsprüfung“ (valstybinio stomatologijos egzamino pažymėjimas), kurį išdavė kompetentingos institucijos;

- 2) Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, nurodantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų diplomai, išduoti po 1945 m. gegužės 8 d., yra pripažįstami lygiaverčiais tiems, kurie išvardyti 1 dalyje;

b) Belgijoje

„diplôme légal de licencié en science dentaire/wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde“ (oficialus stomatologijos specialisto diplomas), kurį išdavė universiteto medicinos fakultetai arba vyriausioji komisija, arba universiteto valstybinė egzaminų komisija;

c) Danijoje

„bevis for tandlægeeksamen (kandidateksamen)“ (oficialus diplomas, patvirtinantis, kad jo savininkas išlaikė stomatologijos egzaminą), kurį išdavė stomatologijos mokyklos kartu su dokumentu, kurį išduoda „Sundhedsstyrelsen“ (Valstybinė sveikatos valdyba), patvirtinančiu, kad jis reikiamą laiką dirbo asistentu;

d) Prancūzijoje

- 1) „diplôme d'État de chirurgien-dentiste“ (valstybinis dantų chirurgijos diplomas), kurį iki 1973 m. išdavė universiteto medicinos fakultetai arba bendri universiteto medicinos ir farmakologijos fakultetai;

- 2) „diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire“ (valstybinis dantų chirurgijos diplomas), kurį išdavė universitetui;

e) Airijoje

diplomas:

- Bachelor in Dental Science (B. Dent. Sc.),
- Bachelor of Dental Surgery (BDS) arba
- Licentiate in Dental Surgery (LDS),

kurį išdavė universitetui arba Karališkasis chirurgijos koledžas Airijoje;

f) Italijoje

diplomas, kurio pavadinimą Italija praneš valstybėms narėms ir Komisijai per 24 straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką;

g) Liuksemburge

„diplôme d'État de docteur en médecine dentaire“ (valstybinis gydytojo stomatologo diplomas), kurį išduoda Valstybinė egzaminų komisija;

h) Nyderlanduose

„universitair getuigsschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen“ (universiteto pažymėjimas, liudijantis, kad sėkmingai išlaikytas dantų chirurgijos egzaminas);

i) *Jungtinėje Karalystėje*

diplomas:

- Bachelor of Dental Surgery (BDS arba B. Ch. D) arba
- Licentiate in Dental Surgery (LDS),

kuriuos išdavė universitetai ir karališkosios kolegijos.

III SKYRIUS

DIPLOMAI, PAŽYMĖJIMAI IR KITI OFICIALIĄ SPECIALIZUOTOS STOMATOLOGIJOS GYDYTOJO KVALIFIKACIJĄ PATVIRTINANTYS DOKUMENTAI, KURIUOS IŠDUODA DVI ARBA DAUGIAU VALSTYBIŲ NARIŲ

4 straipsnis

Visos valstybės narės, kurių įstatymuose arba kituose teisės aktuose yra šios srities nuostatos, pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią dantų gydytojo, turinčio ortodonto ir burnos chirurgo specializaciją, kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kuriuos valstybių narių piliečiams išdavė kitos valstybės narės pagal Direktyvos 78/687/EEB 2 ir 3 straipsnius ir kurie yra išvardyti 5 straipsnyje, savo teritorijoje turintiems šias kvalifikacijas suteikdamos tokią pat teisę pradėti ir vykdyti gydytojo veiklą, kokia yra suteikiama turintiems pačios valstybės narės suteiktas kvalifikacijas.

5 straipsnis

Diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialios kvalifikacijos patvirtinantys dokumentai, minimi 4 straipsnyje, yra šie:

1. **Ortodontija**— *Vokietijoje*

„fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie“ (ortodonto pažymėjimas), kurį išdavė „Landes Zahnärztekammern“ (Länder (atskirų žemių) Gydytojų stomatologų rūmai),

— *Danijoje*

„bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti“ (pažymėjimas, suteikiantis teisę naudotis dantų gydytojo, turinčio ortodonto specializaciją, profesiniu vardu), kurį išduoda „Sundhedsstyrelsen“ (Valstybinė sveikatos taryba),

— *Prancūzijoje*

„le titre de spécialiste en orthodontie“ (ortodontijos specialisto kvalifikacija), kurį išduoda tam tikslui pripažinta kompetentinga institucija,

— *Airijoje*

„certificate of specialist dentist in orthodontics“ (stomatologo ortodonto pažymėjimas), kurį išduoda kompetentingo ministro tam tikslui pripažinta kompetentinga institucija,

— *Nyderlanduose*

„getuigschrift van erkenning en inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister“ (pažymėjimas, patvirtinantis, kad asmuo yra oficialiai pripažįstamas ortodontu ir kad jo pavardė yra įtraukta į ortodontų registro sąrašą), kurį išduoda „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)“ (Specialistų registravimo valdyba),

— *Jungtinėje Karalystėje*

„certificate of completion of specialist training in orthodontics“ (ortodontijos studijų baigimo pažymėjimas), kurį išduoda tam tikslui pripažinta kompetentinga institucija.

2. **Burnos chirurgija**— *Vokietijoje*

„fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie“ (burnos chirurgo pažymėjimas), kurį išduoda „Landes Zahnärztekammern“ (Länder (atskirų žemių) Gydytojų stomatologų rūmai),

— *Danijoje*

„bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi“ (pažymėjimas, suteikiantis teisę naudotis dantų gydytojo hospitalinės odontologijos specialisto profesiniu vardu), kurį išduoda „Sundhedsstyrelsen“ (Valstybinė sveikatos valdyba),

— *Airijoje*

„certificate of specialist dentist in oral surgery“ (stomatologo burnos chirurgo pažymėjimas), kurį išduoda tam tikslui kompetentingo ministro pripažinta kompetentinga institucija,

— *Nyderlanduose*

„getuigschrift van erkenning en inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister“ (pažymėjimas, patvirtinantis, kad asmuo yra oficialiai pripažįstamas burnos chirurgu ir kad jo pavardė yra įtraukta į burnos chirurgų registrą), kurį išduoda „Specialisten-Registratiecommissie (SRC)“ (Specialistų registravimo valdyba),

— *Jungtinėje Karalystėje*

„certificate of completion of specialist training in oral surgery“ (burnos chirurgijos studijų baigimo pažymėjimas), kurį išduoda tam tikslui pripažinta kompetentinga institucija.

6 straipsnis

1. Valstybių narių piliečiai, norintys gauti vieną iš specializuotos stomatologijos gydytojo diplomų, pažymėjimų arba kitų

oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, kurie nėra suteikiami kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios užsienio pilietis yra atvykęs, juos priimančios valstybės narės reikalavimu turi baigti studijas tomis sąlygomis, kurios atitinkamai specialybei yra nustatytos tos valstybės narės įstatymais ir kitais teisės aktais.

2. Tačiau priimančioji valstybė narė atsižvelgia į visą arba dalį studijų, kurias baigia 1 dalyje minimi piliečiai ir kurias patvirtina jų kilmės valstybės narės arba tos valstybės narės, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, kompetentingos institucijos suteikiami diplomai, pažymėjimai arba kiti oficialių studijų dokumentai, trukmės, jeigu tokia studijų trukmė atitinka priimančiosios valstybės narės atitinkamų specialistų mokymo reikalavimus.

3. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos arba įstaigos, patikrinusios suinteresuoto asmens specialistų mokymo turinį bei trukmę pagal pateiktus diplomus, pažymėjimus arba kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, praneša jam apie reikalaujamų papildomų studijų trukmę ir į jas einančias sritis.

IV SKYRIUS

ESAMOS APLINKYBĖS

7 straipsnis

1. Jei valstybių narių piliečių diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai neatitinka visų būtinausių Direktyvos 78/687/EEB 1 straipsnyje nustatytų mokymo reikalavimų, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialią kvalifikaciją stomatologijos srityje patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės prieš pradėdamos įgyvendinti Direktyvą 78/687/EEB, prie kurių yra pridėdamas pažymėjimas, nurodantis, kad šie piliečiai penkerių metų laikotarpiu bent trejus metus iš eilės iki šio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai vertėsi minėta veikla.

2. Tuo atveju, jei valstybių narių piliečių specializuotos stomatologijos diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys dokumentai neatitinka būtinausių mokymo reikalavimų pagal Direktyvos 78/687/EEB 2 ir 3 straipsnius, visos valstybės narės kaip pakankamą oficialių kvalifikacijų įrodymą pripažįsta specializuotos stomatologijos diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos išdavė tos valstybės narės prieš pradėdamos įgyvendinti Direktyvą 78/687/EEB. Tačiau valstybė narė gali pareikalausti kartu su tokiais diplomais, pažymėjimais ir kitais oficialias kvalifikacijas patvirtinančiais dokumentais pateikti pažymėjimą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykęs

užsienio pilietis, kompetentingų institucijų arba įstaigų, patvirtinantį, kad jis vertėsi specializuotos stomatologijos veikla tokį laiką, kuris yra dvigubai ilgesnis negu skirtumas tarp specializuoto mokymo trukmės kilmės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, ir Direktyvoje 78/687/EEB nurodytos minimalios studijų trukmės, jeigu šie diplomai, pažymėjimai ir kiti oficialias kvalifikacijas patvirtinantys kvalifikacijos pažymėjimai neatitinka Direktyvos 78/687/EEB 2 straipsnyje nustatyto minimalios studijų trukmės reikalavimo.

Tačiau jeigu prieš šios direktyvos įgyvendinimą priimančioji valstybė narė reikalauja trumpesnės minimalių studijų trukmės, negu nurodyta Direktyvos 78/687/EEB 2 straipsnyje, pirmoje pastraipoje minimas skirtumas gali būti nustatytas tik atsižvelgiant į tos valstybės nustatytą minimalią mokymo trukmę.

V SKYRIUS

NAUDOJIMASIS MOKSLO VARDU

8 straipsnis

1. Nepažeidžiant 17 straipsnio, priimančioji valstybė narė užtikrina, kad valstybių narių piliečiai, kurie laikosi 2, 4, 7 ir 19 straipsnių sąlygų, turi teisę naudotis kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jie yra atvykę, teisėtu mokslo vardu, jeigu jis nesutampa su profesijos pavadinimu, arba prirėkus – jo santrumpa tos valstybės kalba. Priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad po šio vardo būtų rašoma jį suteikusios įstaigos arba egzaminų komisijos pavadinimas ir vieta.

2. Jeigu mokslo vardas, kuriuo naudojama kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, priimančioje valstybėje narėje gali būti lengvai supainiotas su vardu, kuris toje valstybėje yra suteikiamas tik po papildomų studijų, kurių toks asmuo nėra baigęs, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, suteiktu vardu toks asmuo naudotųsi priimančiosios valstybės narės nustatyta forma.

VI SKYRIUS

NUOSTATOS, PADEDANČIOS VEIKSMINGAI NAUDOTIS ĮSISTEIGIMO TEISE IR LAISVE TEIKTI PASLAUGAS, SUSIJUSIAS SU DANTŲ GYDYTOJŲ VEIKLA

A. Specialios nuostatos, susijusios su įsisteigimo teise

9 straipsnis

1. Priimančioji valstybė narė, reikalaujanti, kad jos piliečiai, pradedantys gydytojo veiklą, pateiktų gero vardo arba geros

reputacijos įrodymą, reikalauja, kad kitų valstybių narių piliečiai kaip pakankamą įrodymą pateiktų kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykę užsienio piliečiai, kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad yra laikomasi valstybės narės nustatytų gero vardo arba geros reputacijos reikalavimų, keliamų atitinkamai veiklai pradėti.

2. Jeigu kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykę užsienio pilietis, nereikalauja, kad asmenys, norintys pradėti atitinkamą veiklą, pateiktų gero vardo ar geros reputacijos įrodymą, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios yra atvykę užsienio pilietis, pateiktų išrašą iš teismo dokumentų registro arba, jei to padaryti neįmanoma, lygiavertį dokumentą, išduotą kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios jis yra atvykęs, kompetentingos institucijos.

3. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos pradedant konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri, jei jie gali turėti įtakos pradedant veiklą toje valstybėje narėje. Šių valstybių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę ir informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imtasi dėl jų išduotų pažymėjimų arba dokumentų.

4. Valstybės narės užtikrina siunčiamos informacijos konfidencialumą.

10 straipsnis

1. Jeigu priimančiojoje valstybėje narėje galioja įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, numatančios gero vardo arba geros reputacijos reikalavimus, įskaitant nuostatas dėl drausminių bylų už sunkius profesinius nusižengimus arba nuteisimo už baudžiamuosius nusikaltimus ir nuostatas, susijusias su bet kurios 1 straipsnyje minimos veiklos vykdymu, kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, perduoda priimančiajai valstybei narei visą informaciją apie šiam asmeniui taikytas bet kurias profesinio ar administracinio pobūdžio priemones arba iškeltas drausmines bylas, arba tuo metu, kai jis vykdo profesinę veiklą kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios yra atvykęs, taikytas baudžiamąsias sankcijas.

2. Jeigu priimančioji valstybė narė turi išsamių žinių, kad ją dominantis asmuo buvo įsivėlęs į svarbius įvykius už jos teritorijos ribų

dar prieš įsisteigdamas toje valstybėje ir kad tai gali turėti įtakos vykdant konkrečią veiklą jos teritorijoje, ji gali apie tai informuoti kilmės valstybę narę arba tą valstybę narę, iš kurios jis yra atvykęs.

Kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, tikrina, ar pateikti faktai yra tikri, jei jie gali turėti įtakos vykdant atitinkamą veiklą toje valstybėje narėje. Šių valstybių institucijos nustato tokių tyrimų pobūdį ir trukmę ir informuoja priimančiąją valstybę narę apie atitinkamus veiksmus, kurių imtasi dėl informacijos, pateiktos pagal 1 dalį.

3. Valstybės narės užtikrina siunčiamos informacijos konfidencialumą.

11 straipsnis

Jei priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, pradedantys arba vykdantys bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą, pateiktų pažymėjimą apie fizinę ir psichinę sveikatą, kaip pakankamą įrodymą ji pripažįsta tai patvirtinantį dokumentą, kurio reikalauja kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis.

Jei kilmės valstybė narė arba valstybė narė, iš kurios yra atvykęs užsienio pilietis, netaiko tokio pobūdžio reikalavimų tiems, kurie nori pradėti arba vykdyti konkrečią veiklą, priimančioji valstybė narė iš tokio piliečio priima tos valstybės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, atitinkantį priimančiosios valstybės narės išduotus pažymėjimus.

12 straipsnis

Dokumentai, išduodami pagal 9, 10 ir 11 straipsnius, negali būti pateikiami praėjus daugiau kaip trimis mėnesiams nuo jų išdavimo.

13 straipsnis

1. Procedūra, pagal kurią suinteresuotam asmeniui leidžiama pradėti 1 straipsnyje minimą veiklą pagal 11, 12 ir 13 straipsnius, turi būti kuo greičiau baigta ir tęstis ne ilgiau kaip tris mėnesius nuo visų dokumentų, susijusių su tokiu asmeniu, pateikimo, nepažeidžiant uždelsimo, kurį nulemia galimos apeliacijos dėl procedūros sustabdymo.

2. 9 straipsnio 3 dalyje ir 10 straipsnio 2 dalyje minimais atvejais paduotas prašymas dėl pakartotinio nagrinėjimo sustabdomas, 1 dalyje nustatytas terminas atidedamas.

Valstybė narė, į kurią kreipiamasi, atsakymą pateikia per tris mėnesius.

Gavusi atsakymą arba pasibaigus terminui, priimančioji valstybė narė tęsia 1 dalyje minimą procedūrą.

14 straipsnis

Jeigu priimančioji valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors gydytojo veiklą, duotų priesaiką arba pateiktų oficialų pareiškimą, ir jeigu tokios priesaikos arba pareiškimo forma negali pasinaudoti kitos valstybės narės piliečiai, tokia valstybė narė užtikrina, kad suinteresuotam asmeniui būtų pasiūlyta kita tinkama ir lygiavertė priesaikos arba pareiškimo forma.

B. Specialiosios nuostatos, susijusios su paslaugų teikimu

15 straipsnis

1. Jeigu valstybė narė reikalauja, kad jos piliečiai, norintys pradėti arba vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minimą veiklą, turėtų leidimą ar būtų profesinės organizacijos arba organo nariai, arba būtų juose įsiregistravę, tokia valstybė narė tuos valstybių narių piliečius, kurie teikia paslaugas, nuo tokio reikalavimo atleidžia.

Suinteresuotas asmuo teikia paslaugas tomis pačiomis teisėmis ir išpareigojimais, kaip ir priimančiosios valstybės narės piliečiai; visų pirma jis laikosi toje valstybėje narėje taikomų profesinių ir administracinių elgesio taisyklių.

Šiuo tikslu valstybės narės, siekdamos sudaryti sąlygas jų teritorijoje galiojančioms nuostatomis dėl profesinio elgesio įgyvendinti, be 2 dalyje minimo pranešimo apie teikiamas paslaugas, gali reikalauti automatinės laikinos registracijos arba *pro forma* narystės profesinėje organizacijoje ar organe, arba įsiregistravimo registre, tačiau tik tuo atveju, jei tokia registracija arba narystė nenukels ilgesniam laikui ar kitokiu būdu neapsunkins paslaugų teikimo ir nepareikalaus iš paslaugų teikėjo papildomų išlaidų.

Jeigu priimančioji valstybė narė, remdamasi antrąja pastraipa, patvirtina kokią nors priemonę arba sužino faktų, prieštaraujančių šioms nuostatomis, apie tai ji nedelsdama informuoja valstybę narę, kurioje yra įsisteigęs suinteresuotas asmuo.

2. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad suinteresuotas asmuo kompetentingoms institucijoms iš anksto praneštų apie jo teikiamas paslaugas, jeigu tai susiję su jo laikinu buvimu jos teritorijoje.

Ypatingais atvejais toks pareiškimas gali būti padarytas, suteikęs paslaugas, kuo greičiau.

3. Pagal 1 ir 2 dalis priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad suinteresuotas asmuo pateiktų vieną arba daugiau dokumentų, kuriuose būtų tokia informacija:

— 2 dalyje nurodytas pranešimas,

— pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo toje valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, teisėtai verčiasi nurodyta veikla,

— pažymėjimas, kad suinteresuotas asmuo turi diplomą, pažymėjimą arba kitą oficialią kvalifikaciją patvirtinantį dokumentą, kuris yra būtinas konkrečioms šioje direktyvoje minimoms paslaugoms teikti.

4. Dokumentas arba dokumentai, apibrėžti 3 dalyje, negali būti pateikti vėliau kaip po 12 mėnesių nuo jų išdavimo dienos.

5. Jeigu valstybė narė laikinai arba visam laikui iš savo piliečio arba iš kitos valstybės narės piliečio, įsikūrusio jos teritorijoje, visiškai arba iš dalies atima teisę vykdyti kurią nors 1 straipsnyje minimą veiklą, ji atitinkamai užtikrina, kad iš jo laikinai arba visam laikui būtų paimtas pažymėjimas, minimas 3 dalies antroje įtraukoje.

16 straipsnis

Jeigu priimančiojoje valstybėje narėje yra reikalaujama registruotis valstybinėje socialinio draudimo įstaigoje tam, kad būtų galima atsiskaityti su draudimo įstaigomis dėl paslaugų, kurios teikiamos asmenims, apdraustiems pagal socialinio draudimo sistemas, tokia valstybė narė atleidžia kitoje valstybėje narėje įsisteigusius tos valstybės narės piliečius nuo šio reikalavimo tais atvejais, kai paslaugas teikiančiam suinteresuotam asmeniui tenka keliauti.

Visais paslaugų teikimo atvejais, kai tai yra susiję su suinteresuoto asmens kelionėmis, priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad jis šiai įstaigai apie tokias paslaugas praneštų iš anksto arba ypatingais atvejais – iš karto po to, kai suteikia paslaugas.

C. Bendrosios nuostatos dėl įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas

17 straipsnis

1. Jeigu priimančiojoje valstybėje narėje profesinio vardo, susijusio su kuria nors 1 straipsnyje nurodyta veikla, naudojimą reglamentuoja taisyklės, kitų valstybių narių piliečiai, atitinkantys 2 straipsnyje, 7 straipsnio 1 dalyje ir 19 straipsnyje nustatytas sąlygas, naudojasi profesiniu vardu, kuris priimtas priimančiojoje valstybėje narėje ir kuris toje valstybėje atitinka tokiai kvalifikacijai keliamus reikalavimus, įskaitant naudojimąsi sutrumpintu vardu.

2. 1 dalis taip pat taikoma tais atvejais, kai specializuotos stomatologijos gydytojo profesiniais vardais naudojasi gydytojai, kurie atitinka atitinkamai 4 straipsnyje ir 7 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.

18 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, reikalingų užtikrinti, kad suinteresuoti asmenys gautų informaciją apie sveikatos ir socialinės apsaugos įstatymus ir prireikus – apie priimančiosios valstybės narės reikalaujamą profesinę etiką.

Šiam tikslui valstybės narės gali steigti informacijos centrus, kuriuose šie asmenys galėtų gauti reikalingą informaciją. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad įsisteigimo atveju suinteresuotas asmuo kreiptųsi į tokius centrus.

2. Valstybės narės 1 dalyje nurodytus centrus gali įsteigti kompetentingose institucijose ir organuose, kuriuos jos turi paskirti per 24 straipsnio 1 dalyje nurodytą laiką.

3. Valstybės narės turi pasirūpinti, kad prireikus tokie asmenys savo pačių ir savo pacientų labui įgytų kalbos įgūdžių, reikalingų dirbti pagal specialybę priimančioje valstybėje narėje.

VII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS, SKIRTOS YPATINGAM ITALIJOS ATVEJUI

19 straipsnis

Nuo tos dienos, kai Italija imasi priemonių, būtinų šiai direktyvai įgyvendinti, valstybės narės tam, kad būtų vykdoma šios direktyvos 1 straipsnyje minima veikla, pripažįsta medicinos diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, kuriuos Italija išdavė asmenims, savo universitetinės medicinos studijas pradėjusiems ne vėliau kaip po 18 mėnesių nuo šios direktyvos paskelbimo dienos, ir prie kurių pridedamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, jog šie asmenys Italijoje sėkmingai, teisėtai ir iš esmės vertėsi Direktyvos 78/687/EEB 5 straipsnyje apibrėžta veikla mažiausiai trejus metus iš eilės penkerių metų laikotarpiu iki pažymėjimo išdavimo ir kad šiems asmenims yra leidžiama vykdyti minėtą veiklą tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir šios direktyvos 3 straipsnio f punkte išvardytiems diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų savininkams.

Šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytas trejų metų praktinės veiklos reikalavimas netaikomas tiems asmenims, kurie sėkmingai užbaigė ne mažiau kaip trejų metų studijas, kurios kompe-

tentingos institucijos yra patvirtintos lygiavertėmis Direktyvos 78/687/EEB 1 straipsnyje nurodytoms studijoms.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Valstybės narės, reikalaujančios, kad jos piliečiai baigtų parengiamąsias studijas tam, jog atitiktų socialinei apsaugos sistemai priskirtino dantų gydytojo reikalavimus, gali tokį reikalavimą taikyti ir kitų valstybių narių piliečiams aštuonerius metus nuo šios direktyvos paskelbimo. Tačiau tokios studijos neturi viršyti šešių mėnesių.

21 straipsnis

Jeigu kyla pagrįstų abejonių, priimančioji valstybė narė gali pareikalauti, kad kitos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintų diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialias kvalifikacijas patvirtinančių dokumentų, išduotų tos kitos valstybės narės ir minimų II, III ir IV skyriuose, autentiškumą ir patvirtintų, kad toks asmuo atitinka visus mokymui keliamus reikalavimus, nustatytus Direktyvoje 78/687/EEB.

22 straipsnis

Per 24 straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką valstybės narės paskiria valdžios institucijas ir įstaigas, kompetentingas išduoti arba priimti diplomus, pažymėjimus ir kitus oficialias kvalifikacijas patvirtinančius dokumentus, taip pat šioje direktyvoje nurodytus dokumentus bei informaciją, ir apie tai nedelsdamos praneša kitoms valstybėms narėms bei Komisijai.

23 straipsnis

Ši direktyva taip pat taikoma valstybių narių piliečiams, kurie pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 vykdo arba vykdys bet kurią 1 straipsnyje minimą veiklą kaip pagal darbo sutartį dirbantys asmenys.

24 straipsnis

1. Valstybės narės per 18 mėnesių nuo pranešimo apie šią direktyvą patvirtina priemones, kad įgyvendintų šią direktyvą, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Tačiau Italija šių priemonių

imasi per maksimalų šešerių metų laikotarpį ir bet kuriuo atveju – kai imasi priemonių, kurios yra būtinos Direktyvai 78/687/EEB įgyvendinti.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinių teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

25 straipsnis

Jei valstybė narė, taikydama šią direktyvą, tam tikrose srityse patiria didelių sunkumų, Komisija išnagrinėja šiuos sunkumus kartu su ta valstybe ir paprašo Sprendimu 75/365/EEB ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 78/689/EEB ⁽²⁾,

įsteigto Visuomenės sveikatos vyresniųjų pareigūnų komiteto nuomonės.

Prireikus Komisija pateikia Tarybai atitinkamus pasiūlymus.

26 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1978 m. liepos 25 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K. von DOHNANYI

⁽¹⁾ OL L 167, 1975 6 30, p. 19.

⁽²⁾ OL L 233, 1978 8 24, p. 17.